

10. Онопенко П. В. Правоохоронні функції української держави: зміст і реалізація: автореферат дис. на здобут. наук. ступеня кан. юрид. наук: спец. 12.00.01 / П. В. Онопенко. – К., 2005. – 16 с.

11. Осадчий В. І. Правоохоронні органи як суб'єкти кримінально-правового захисту / В. І. Осадчий // Право України. – 1997. – № 11. – с. 71-75.

12. Соколенко О. Л. Поняття та ознаки правоохоронної функції держави як основи правоохоронної діяльності / О. Л. Соколенко // Форум права. – 2012. – № 4. – С. 847-852.

13. Теорія держави та права: Навчальний посібник / А. М. Колодій, В. В. Копейчиков, С. Л. Лисенкова та ін. За заг. ред. С. Л. Лисенкова, В. В. Копейчикова. – К.: Юрінком Інтер, 2002. – 368 с.

14. Феномен правоохоронних програм у правовій системі України : [монографія] / Б. В. Бабін, В. О. Кроленко, Е. В. Третьяк. – Донецьк : Каштан, 2010. – 137 с.

15. Хамула П. І. Окремі аспекти правоохоронної функції [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.legalactivity.com.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=550%3A140513-14&catid=71%3A6-0513&Itemid=87&lang=ru.

16. Шай Р. Я. Правоохоронна функція правової держави: теоретико-практичні аспекти: автореферат дис. на здобут. наук. ступеня кан. юрид. наук: спец. 12.00.01 / Р. Я. Шай. – Л., 2012. – 20 с.

**Коваленко
Андрій Васильович,**
завідувач кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ ЩОДО БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ

В умовах побудови правової держави роль і значення правового регулювання діяльності правоохоронних органів, зокрема поліції, набуває особливої актуальності. Адже головною ознакою моделі правової держави є висока правова врегульованість суспільних відносин. Все це є суттєвим чинником, який разом із іншими факторами характеризує ступінь правової культури в демократичному та правовому суспільстві. На сучасному етапі розвитку нашого суспільства метою забезпечення реалізації прав і свобод громадян у їх взаємовідносинах з поліцією є визначення таких основних форм і напрямків діяльності їх структурних підрозділів і посадових осіб, які забезпечували б повсякденний демократичний режим цих відносин на основі непорушності конституційних прав і свобод людини та громадянина. Такий правовий стандарт взаємовідносин поліції і особи враховує статус останньої

як такого суб'єкта управлінських відносин, перед яким виконавча влада є відповідальною за свою діяльність.

Правоохоронна функція міліції як самостійна правова форма закріплюється в трьох групах норм. Так, норми першої групи закріплюють систему повноважень працівників поліції (форми, види та напрями діяльності), принципи і порядок їх реалізації, систему заходів відповідальності. Ці норми створюють передумови ефективного здійснення поліцейської діяльності. Норми другої групи за своїм характером є процесуальними. Ці норми визначають оптимальні варіанти правоохоронного процесу і безпосередньо спрямовані на забезпечення ефективності досягнення юридичного результату. Третя група норм - сама широка за обсягом, оскільки суб'єкти діяльності оперують усією системою правових норм. Норми цієї групи є предметом діяльності працівників поліції, тому що вони у своїй повсякденній роботі порівнюють поведінку об'єкта з приписами правових норм, забезпечують відновлення порушених прав, а в разі потреби застосовують заходи юридичної відповідальності.

Правові норми покликані регулювати діяльність поліції і містяться в різних за формою, характером та юридичною силою нормативно-правових актах. Як відзначає О.Ф.Скакун: Правовий акт - це акт волевиявлення (рішення) уповноваженого суб'єкта права, який регулює суспільні відносини шляхом встановлення (зміни, відміни, зміни сфери дії) правових норм, а також визначення (зміни, припинення) на підставі цих норм прав і обов'язків учасників конкретних правовідносин, міри відповідальності конкретних осіб за скоєне ними правопорушення. Як форма існування юридичних норм, покликаних регулювати відносини у сфері правоохоронної діяльності поліції, нормативно-правові акти являють собою спосіб фіксації їх „життя”, являють місцем їх перебування в соціально-юридичному вимірі національної правової системи. Саме за допомогою нормативно-правових актів розкриваються зміст юридичних норм, положень правозастосовчої практики, а також у більшості випадків індивідуальних приписів, рішень окремих посадових осіб.

Таким чином, за допомогою норм права забезпечується:

- 1) визначення системи поліцейських повноважень;
- 2) розподіл функцій між підрозділами певного органу та їх працівниками;
- 3) закріплення системи об'єктів і предметів діяльності працівників поліції.

Дослідження проблеми правового регулювання діяльності поліції щодо боротьби зі злочинністю передбачає і з'ясування кола суспільних відносин, які в ній виникають, тобто визначення предмета правового регулювання. Ним охоплюються усі суспільні відносини, які об'єктивно, за своєю природою можуть піддаватися нормативно-організаційному впливу і в цих соціально-політичних умовах потребують такого впливу, що здійснюється за допомогою юридичних норм та всіх інших юридичних засобів.